



ระเบียบมหาวิทยาลัยศิลปากร
ว่าด้วยค่าชดเชย
พ.ศ. ๒๕๕๙

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดค่าชดเชยแก่พนักงานประจำและลูกจ้างประจำของมหาวิทยาลัย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยศิลปากร พ.ศ. ๒๕๕๙ ข้อ ๖๑ ของข้อบังคับมหาวิทยาลัยศิลปากรว่าด้วยการบริหารงานบุคคลพนักงานมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๙ และข้อ ๓๒ ของข้อบังคับมหาวิทยาลัยศิลปากรว่าด้วยการบริหารงานบุคคลลูกจ้างมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๙ สภามหาวิทยาลัยศิลปากรในการประชุมครั้งที่ ๙/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๑๙ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๙ จึงออกระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบมหาวิทยาลัยศิลปากรว่าด้วยค่าชดเชย พ.ศ. ๒๕๕๙”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยศิลปากร

“บุคลากรประจำ” หมายความว่า บุคลากรประจำมหาวิทยาลัยศิลปากร ได้แก่

(๑) พนักงานมหาวิทยาลัยประเภทพนักงานประจำตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยศิลปากรว่าด้วยการบริหารงานบุคคลพนักงานมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๙ และมีให้หมายความรวมถึงบุคคลภายนอกที่มหาวิทยาลัยจ้างเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย สายบริหาร กลุ่มบริหารวิชาการ ที่มีวาระการดำรงตำแหน่งที่แน่นอน

(๒) ลูกจ้างมหาวิทยาลัยประเภทลูกจ้างประจำตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยศิลปากรว่าด้วยการบริหารงานบุคคลลูกจ้างมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๙

“ค่าชดเชย” หมายความว่า เงินที่มหาวิทยาลัยจ่ายให้แก่บุคลากรประจำเมื่อเลิกจ้างด้วยเหตุและเงื่อนไขตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับมหาวิทยาลัยศิลปากรว่าด้วยการบริหารงานบุคคลพนักงานมหาวิทยาลัย ข้อบังคับมหาวิทยาลัยศิลปากรว่าด้วยการบริหารงานบุคคลลูกจ้างมหาวิทยาลัย และระเบียบนี้

ข้อ ๔ ผู้มีสิทธิได้รับค่าชดเชยตามระเบียบนี้ ได้แก่ บุคลากรประจำตามข้อ ๓

ส่วนพนักงานมหาวิทยาลัยประเภทพนักงานชั่วคราว และลูกจ้างมหาวิทยาลัยประเภทลูกจ้างชั่วคราว ไม่มีสิทธิได้รับค่าชดเชยตามระเบียบนี้

ข้อ ๕ ให้จ่ายค่าชดเชยให้แก่บุคลากรประจำซึ่งเลิกจ้าง ดังต่อไปนี้

(๑) ทำงานติดต่อกันครบหนึ่งร้อยยี่สิบวัน แต่ไม่ครบหนึ่งปี ให้จ่ายเท่ากับหนึ่งเท่าของอัตราเงินเดือนเดือนสุดท้าย

(๒) ทำงานติดต่อกันครบหนึ่งปี แต่ไม่ครบสามปี ให้จ่ายเท่ากับสามเท่าของอัตราเงินเดือนเดือนสุดท้าย

(๓) ทำงานติดต่อกันครบสามปี แต่ไม่ครบหกปี ให้จ่ายเท่ากับหกเท่าของอัตราเงินเดือนเดือนสุดท้าย

(๔) ทำงานติดต่อกันครบหกปี แต่ไม่ครบสิบปี ให้จ่ายเท่ากับแปดเท่าของอัตราเงินเดือนเดือนสุดท้าย

(๕) ทำงานติดต่อกันครบสิบปีขึ้นไป ให้จ่ายเท่ากับสิบเท่าของอัตราเงินเดือนเดือนสุดท้าย

การนับระยะเวลาของจำนวนปีเพื่อคำนวณอายุงานตามวรรคหนึ่ง หากมีเศษของปีเกินสิบเอ็ดเดือนสิบห้าวันแต่ไม่ครบสิบสองเดือน ให้ปัดเศษเป็นหนึ่งปี

การเลิกจ้างตามข้อนี้หมายความว่า การกระทำใดที่มหาวิทยาลัยไม่ให้อุบลากรประจำทำงานต่อไปและไม่จ่ายเงินเดือนหรือค่าจ้างให้ ไม่ว่าจะเป็เพราะเหตุสิ้นสุดสัญญาจ้างหรือเหตุอื่นใด และหมายความรวมถึงกรณีที่บุคลากรประจำไม่ได้ทำงานและไม่ได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้างเพราะเหตุที่ส่วนงานมีการเปลี่ยนแปลงภารกิจหรือเหตุจำเป็นอื่นด้วย

ข้อ ๖ มหาวิทยาลัยไม่ต้องจ่ายค่าชดเชยให้แก่บุคลากรประจำที่ถูกเลิกจ้างในกรณีหนึ่งกรณีใดดังต่อไปนี้

- (๑) หุจริตต่อหน้าที่หรือกระทำความผิดอาญาโดยเจตนาแก่มหาวิทยาลัย
- (๒) จงใจทำให้มหาวิทยาลัยได้รับความเสียหาย
- (๓) ประมาทเลินเล่อเป็นเหตุให้มหาวิทยาลัยได้รับความเสียหายอย่างร้ายแรง
- (๔) ถูกลงโทษไล่ออกจากงาน
- (๕) ได้รับโทษจำคุกตามคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นกรณีที่เป็นความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษและต้องไม่เป็นกรณีที่มหาวิทยาลัยได้รับความเสียหาย
- (๖) บุคลากรประจำขอลาออกจากงาน
- (๗) บุคลากรประจำไม่ประสงค์ต่อการจ้างตามที่มหาวิทยาลัยแจ้งให้ต่อสัญญา
- (๘) ถูกสั่งให้ออกจากงานเนื่องจากขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามของการเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับมหาวิทยาลัยศิลปากรว่าด้วยการบริหารงานบุคคลพนักงานมหาวิทยาลัย หรือการเป็นลูกจ้างมหาวิทยาลัยตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับมหาวิทยาลัยศิลปากรว่าด้วยการบริหารงานบุคคลลูกจ้างมหาวิทยาลัย
- (๙) ถูกสั่งให้ออกจากงานกรณีมีมลทินมัวหมองจากเหตุการณ์ที่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อมหาวิทยาลัย เช่น มีกรณีเกี่ยวข้องกับยาเสพติดให้โทษ มีพฤติกรรมเกี่ยวกับความผิดทางเพศ หรือกรณีอื่น ๆ ตามที่ ก.บ.ม. กำหนด

การไม่ต้องจ่ายค่าชดเชยตามวรรคหนึ่ง ให้อธิการบดีโดยมติ ก.บ.ม. พิจารณาให้ความเห็นชอบ

ข้อ ๗ การนับระยะเวลาปฏิบัติงานของบุคลากรประจำเพื่อจ่ายค่าชดเชยตามข้อ ๕ ให้เริ่มนับระยะเวลาตั้งแต่วันที่ได้รับการบรรจุแต่งตั้งเป็นบุคลากรประจำตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๓

กรณีบุคลากรประจำประเภทพนักงานมหาวิทยาลัยที่บรรจุแต่งตั้งอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยศิลปากร พ.ศ. ๒๕๔๙ มีผลใช้บังคับ ให้เริ่มนับระยะเวลาตั้งแต่วันที่ได้รับการบรรจุแต่งตั้งตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยศิลปากรว่าด้วยการบริหารงานบุคคลพนักงานมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๖

กรณีข้าราชการที่เปลี่ยนสถานภาพเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย ให้เริ่มนับระยะเวลาเพื่อจ่ายค่าชดเชยตามข้อ ๕ ตั้งแต่วันที่ได้รับการบรรจุแต่งตั้งเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย

ข้อ ๘ การจ่ายค่าชดเชยแก่บุคลากรประจำผู้มีสิทธิได้รับค่าชดเชย ให้จ่ายโดยตรงแก่บุคลากรประจำผู้นั้น

ให้บุคลากรประจำจัดทำหนังสือแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับค่าชดเชยกรณีถึงแก่ความตายตามแบบที่มหาวิทยาลัยกำหนดจำนวนสองฉบับมีข้อความตรงกันยื่นต่อมหาวิทยาลัย

กรณีบุคลากรประจำผู้มีสิทธิได้รับค่าชดเชยแล้วถึงแก่ความตาย ให้จ่ายแก่บุคคลซึ่งผู้ตายได้แสดงเจตนาไว้กับมหาวิทยาลัยตามแบบที่มหาวิทยาลัยกำหนด

ในกรณีที่บุคลากรประจำแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับค่าชดเชยกรณีถึงแก่ความตายเกินหนึ่งคน ให้กำหนดส่วนที่ผู้รับค่าชดเชยแต่ละคนจะมีสิทธิได้รับให้ชัดเจนด้วย หากไม่ได้กำหนดส่วนไว้ ให้ถือว่าผู้รับค่าชดเชยทุกคนที่ระบุไว้มีสิทธิได้รับค่าชดเชยในส่วนที่เท่ากัน

ในกรณีที่บุคลากรประจำไม่ได้จัดทำหนังสือแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับค่าชดเชยกรณีถึงแก่ความตาย ให้จ่ายค่าชดเชยเป็นส่วนเท่ากันแก่บิดาและมารดาส่วนหนึ่ง คู่สมรสส่วนหนึ่ง และบุตรโดยชอบด้วยกฎหมายอีกส่วนหนึ่ง

ข้อ ๙ หนังสือแสดงเจตนาที่ได้ดำเนินการตามข้อ ๘ แล้ว ให้บุคลากรประจำผู้แสดงเจตนาเก็บรักษาไว้หนึ่งฉบับ ส่วนอีกฉบับหนึ่งให้เก็บรักษาไว้ในแฟ้มประวัติของบุคลากรประจำผู้นั้น เพื่อเป็นหลักฐานประกอบการพิจารณาสั่งจ่ายค่าชดเชยต่อไป

ข้อ ๑๐ บุคลากรประจำที่ประสงค์จะเปลี่ยนแปลงหรือแก้ไขหนังสือแสดงเจตนาที่ได้ทำไว้แล้ว ให้ทำหนังสือแก้ไขหนังสือแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับค่าชดเชยกรณีถึงแก่ความตายตามแบบที่มหาวิทยาลัยกำหนดจำนวนสองฉบับมีข้อความตรงกัน ยื่นต่อมหาวิทยาลัย และให้ดำเนินการตามข้อ ๘ วรรคสอง และข้อ ๙ ต่อไป

ข้อ ๑๑ ในกรณีที่ผู้รับประโยชน์รายได้ถึงแก่ความตายก่อนบุคลากรประจำผู้แสดงเจตนาให้นำส่วนของผู้รับการแสดงเจตนาขึ้นไปแบ่งให้แก่ผู้รับประโยชน์ที่ยังมีชีวิตอยู่ ตามส่วนที่กำหนดไว้ในหนังสือแสดงเจตนาและหากไม่มีผู้รับประโยชน์ที่ยังมีชีวิตอยู่ให้จ่ายค่าชดเชยแก่บิดา มารดา คู่สมรสและบุตรโดยชอบด้วยกฎหมาย

ข้อ ๑๒ การแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับค่าชดเชยกรณีถึงแก่ความตายตามข้อ ๙ และข้อ ๑๑ ให้มีผลนับแต่วันที่เขียนหนังสือแสดงเจตนา

ข้อ ๑๓ กรณีผู้มีสิทธิได้รับค่าชดเชยเห็นว่ายังไม่ได้รับความเป็นธรรม อาจเสนออธิการบดีเพื่อพิจารณาทบทวน

กรณีผู้มีสิทธิได้รับค่าชดเชยเห็นว่าคำสั่งไม่จ่ายค่าชดเชยหรือจ่ายค่าชดเชยไม่ถูกต้อง ให้อุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวต่อคณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๑๔ ให้คณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ของมหาวิทยาลัยมีอำนาจพิจารณาการอุทธรณ์คำสั่งเกี่ยวกับค่าชดเชย

การอุทธรณ์คำสั่งตามข้อ ๑๓ วรรคสอง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ในข้อบังคับมหาวิทยาลัยศิลปากรว่าด้วยการอุทธรณ์และร้องทุกข์

ข้อ ๑๕ ให้อธิการบดีรักษาการตามระเบียบนี้
ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการดำเนินการหรือการตีความตามระเบียบ ให้อธิการบดีมีอำนาจ
วินิจฉัยสั่งการได้เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับกฎหมายหรือระเบียบนี้
ในกรณีที่มีเหตุผลและความจำเป็นอย่างยิ่ง สภามหาวิทยาลัยอาจมีมติให้งดใช้ระเบียบนี้
ทั้งหมดหรือบางส่วนได้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๙



(นายกราเดช พยัณวิเชียร)
นายกสภามหาวิทยาลัยศิลปากร